

ikke er sikker paa, at der ikke er en eller anden Krog under denne store Etat, hvor man maaske ikke er naaet hen med Lønningslovene. Og saa vil jeg føje til, at skulde der mellem de lavere Lønninger virkelig findes en eller anden, som har Guldepauletter eller noget saadant, er det ingen Hindring, hvis man da tidligere har begaaet Uret mod ham.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) skal jeg indskrænke mig til at læse disse Linier op endnu en Gang og bede ham studere nærmere paa dem, om han dog ikke kan finde ud af dem. Han siger: „Og en saadan“ — nemlig Reform — „maa da ogsaa omfatte de militære Underklasser, overhovedet Militæretaten paa samme Maade, som den omfatter de andre Etater“. Der have vi det. De ærede Medlemmer af Reformpartiet vide ikke en Gang, at der her foreligger Lønningslove, omhandlende Etaten lige op til Toppen, saa man endog har forhøjet Tantiømen for Generaldirektøren og de forskellige Direktører ved Statsbanerne. (Munterhed). De ærede Medlemmer, som finde dette saa morsomt, vide det altsaa ikke. Men et æret Medlem af Reformpartiet, som er saa grundig oplyst og dygtig en Mand som det ærede Medlem for Bornholm (Ingvar Jensen), han véd det og ønsker selvfølgelig, at Militæretatens Lønninger tages op til Drøftelse paa samme Maade, altsaa op til Toppen, som de civile Etaters. Den Udtalelse kommer det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) ikke bort fra. Men han havde dog ikke Mod til forrige Gang at vedstaa, hvad han sagde i Lørdags. Det glæder mig, at han nu er paa Vej til at vedstaa det.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne rette et Spørgsmaal. Jeg har ikke faaet Tid til at gøre Regnestykket op, Tanken er først falden mig ind nu. Bliver der overhovedet megen Forskel paa det Beløb, man antager den foreslaaede Forhøjelse af Statsbanetaksterne vil indbringe, og det Beløb, der vil medgaa til

Forhøjelser paa de militære Lønningslove? Hvis det ikke er Tilfældet, kan man jo lade de militære Lønningslove hvile og gennemføre de andre uden Forhøjelse af Statsbanetaksterne, uden at den højtærede Finansminister behøver at blive betænkelig derved.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Overfor den højtærede Finansminister vil jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke har det fjerneste imod, at det foreliggende Lovforslags Ophøjelse til Lov vilde skabe Ro i en længere Aarrække. Og jeg indrømmer, at jeg har sagt, at med de Forhøjelser, som ere foreslaaede, vilde man kunne skabe en Overenskomst med de forskellige Organisationer, som kunde være i en længere Aarrække. Men dermed har jeg ment og ogsaa udtalt, at hvis den Sum, hvormed man her tilbyder at forhøje de forskellige Lønninger, var bleven fordelt i Overensstemmelse med Tjenestemændenes Krav og efter Forhandling med deres Repræsentanter, vilde man kunne have skabt en Overenskomst, som kunde have haft Gyldighed i en længere Aarrække. Det er imidlertid ikke sket. Her har man nedsat en Kommission og lavet et Lovforslag, uden at der har været plejet Forhandling med Tjenestemændenes Repræsentanter, og saa udtalte jeg Tvivl om, at det kan skabe Ro, netop fordi man maa mene, at denne Mangel paa Forhandling bevirker, at de forskellige Tjenestemænd ikke ere bleve tilfredse med de forskellige fastslaaede Lønsatser. Jeg sagde udtrykkelig, baade i mit første og andet Foredrag, at det skulde være helt mærkværdigt, om alle Tjenestemændene vare tilfredse med de forskellige Satser, som foreslaas i denne Lov, og at jeg som Følge deraf tvivlede stærkt paa, at der kunde skabes Ro i en længere Aarrække, og saa kaldte jeg det ganske vist for Fantasterier, naar de ærede Medlemmer for Frederiksberg (Ellinger) og Frederiksværk (Parkov) gik ud fra alle rede paa det nuværende Tidspunkt, at en saadan Lov kunde være tilfredsstillende til 1920 eller endog til 1925, idet disse